

Política de salut

***“LA MESURA DE L’AUTÈNTICA RIQUESA D’UNA NACIÓ
ÉS LA SALUT DELS SEUS HABITANTS”***

IDEES FONAMENTALS

- Tota persona té dret a la seva integritat física i a poder gaudir d'un entorn saludable.
- Cada persona és sobirana pel que fa a la seva salut. Tot tractament mèdic ha de comptar amb el consentiment del malalt. Aquest principi ha de mantenir-se fins el final, inclosa la mort, que ha de ser digna segons el concepte que en tingui l'interessat. No pot ser que en aquest aspecte tractem més bé els gossos que les persones.
- La promoció de la salut és un dels objectius prioritaris del nou estat català. Una població saludable és la base per a assegurar la felicitat, la creativitat i la riquesa de la nació.
- Sense menystenir en cap moment la investigació en tots els camps mèdics i sanitaris, el màxim esforç ha de dedicar-se a la prevenció.
- La salut neix d'un estil de vida que inclou des de les creences, els hàbits de pensament i la qualitat de les relacions humanes, fins a l'alimentació, l'accés al lleure, a l'educació i al silenci.
- Es posarà l'èmfasi en l'educació per la salut, tant des de les escoles, com des de la figura del metge de capçalera, que tornarà a tenir una rellevància i una consideració social importantíssima. Aquests metges rebran una preparació especial per a portar a terme amb garanties el tracte humà i educacional que tindran assignat.
- Les decisions referents a la sanitat pública es basaran en criteris i mètodes estrictament científics.

PROPOSTES CONCRETES

1. Tant en la praxis com en la investigació mèdica, s'ampliarà el camp que abraça la medicina al·lopàtica per incloure-hi també els nivells més subtils i causals, allà on es genera la salut i el seu desequilibri, la malaltia.
2. L'estat català tindrà el repte d'esdevenir un focus mundial de recerca i investigació científica, farmacèutica i sanitària. D'acord amb aquest criteri d'innovació i superació permanents, serà fonamental la creació de centres universitaris que liderin la recerca i la investigació per arribar a la unificació i la integració de les diverses tècniques terapèutiques. Aquesta tasca es farà per mitjà de programes de seguiment i investigació aplicada, amb participació d'experts en biotecnologia, duts a terme dins l'àmbit de la universitat de medicina.

3. Cal treballar en el coneixement, integració i unificació de les diverses tècniques terapèutiques. Es farà per mitjà de programes de seguiment i investigació aplicada, amb participació d'experts en biotecnologia, duts a terme dins l'àmbit de la universitat de medicina.
4. Els tres primers cursos de la formació mèdica seran comuns, i els següents seran d'especialització en camps i teràpies concrets. És imprescindible un mínim de dos anys de bona preparació pràctica basada en el contacte directe amb casos reals, fet que fa necessari convertir la universitat de medicina en una clínica universitària, o bé l'establiment de fórmules equivalents.
5. Qui no tingui titulació universitària reconeguda oficialment, no podrà exercir de terapeuta. Això comporta que caldrà un temps d'adequació, durant el qual es revisarà l'oferta acadèmica relacionada amb la salut i es facilitarà l'accés dels professionals en actiu als nous coneixements requerits.
6. No es rebaixarà mai el nivell d'excel·lència necessari en benefici d'una possible necessitat puntual de més personal sanitari. Aquesta qualitat professional serà garantida a través d'un procés permanent d'inspecció, avaluació i formació.
7. Es garantirà les condicions adequades dels locals on exerceixin els professionals de la salut.
8. Es millorarà la qualitat de l'atenció sanitària i es reduirà el nombre de pacients per metge.
9. El sistema sanitari afegirà als seus serveis hospitalaris i de medicina primària, uns centres de salut que es faran arreu del territori, i on es faran activitats, conferències... perquè el ciutadà tingui un accés fàcil a tota la informació i recursos que millorin el seu benestar vital, físic i mental.
10. Es faran hospitals de mides més reduïdes i més propers al ciutadà, que garanteixin la qualitat tècnica dels equipaments i fomentin la qualitat del tracte humà.
11. Es garantirà tant la qualitat com l'accés a tots els serveis sanitaris arreu del territori.
12. Tothom haurà de tenir una assegurança de salut que li garanteixi l'accés als serveis sanitaris. Tothom podrà triar si els diners del seu sou que dedica a aquest apartat són per accedir a la medicina pública o privada. S'acabarà així la duplicació de pagament que molts catalans feien fins ara, l'un obligatori, el de la seguretat social, i l'altre sovint necessari, per garantir una atenció més satisfactòria.
13. L'administració gestionarà els recursos públics assegurant un màxim d'eficàcia i qualitat de la manera més rendible. El sistema públic no subvencionarà tractaments que no hagin demostrat la seva eficàcia.
14. Es crearan mecanismes d'ús general per tal d'avaluar científicament l'eficàcia de cada teràpia, independentment que aquesta es desenvolupi en l'àmbit públic o privat. En base a les dades obtingudes, el departament de salut farà les recomanacions oportunes.
15. Cal revisar els sistemes de potabilització de l'aigua i el resultat final. Igualment, caldrà revisar la qüestió dels additius alimentaris (productes acceptats, dosis màximes, etc.); es farà un esforç per valorar seriosament la viabilitat d'emprar mètodes de conservació no tòxics (tractaments físics). Caldrà fer un esforç divulgatiu per augmentar els coneixements dietètics de la població i dels professionals de la salut, i desfer d'una vegada alguns equívocs recurrents.
16. Tots els articles d'ús comú a la llar hauran de garantir que no contenen productes que siguin tòxics en condicions normals d'ús. Això és especialment important en el cas dels productes de neteja, pintures i vernissos, etc., però s'estén a tota mena d'objectes d'ús quotidià.
17. Cal revisar les normatives sanitàries aplicades a les empreses. Qualsevol tractament antiplagues o de desinfecció en llocs públics s'haurà de fer amb productes no tòxics per a les persones i els animals domèstics.

18. Les edificacions, siguin habitatges o llocs de treball, hauran de complir una nova normativa que en garanteixi la salubritat.
19. S'assegurarà una correcta retribució dels professionals de la salut per evitar la pèrdua de bons professionals.
20. L'accés a la professió mèdica per part de ciutadans estrangers només serà possible prèvia convalidació de la formació acadèmica corresponent i acreditació de la superació d'una prova oral, escrita i d'ús de la llengua oficial de catalunya, el català.